

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.421/2011/8.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. október 27. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az ittas járművezetés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Székesfehérvári Városi Bíróság 9.B.1058/2005/21. számú ítéletét és a Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.157/2007/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 26.250 (huszonhatezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2007. március 22. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 9.B.1058/2005/21. számú ítéletében a terhelt bűnösségét ittas járművezetés vétségében állapította meg. Ezért őt 30 napi fizikai munkakörben letöltendő közérdekű munkabüntetésre és 3 évi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Kötelezte 9830.- forint bünygyi költség megfizetésére, további 253.955,- forint bünygyi költséget az államra terhelt.

A Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. március 11. napján megtartott tárgyaláson meghozott 1.Bf.157/2007/12. számú ítéletével a városi bíróság ítéletét megváltoztatta; a terhelt cselekményét ittas járművezetés büntettének (Btk.188.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontja) minősítette, vele szemben főbüntetésül 5 évi börtönt, mellékbüntetésül 4 évi közügyektől eltiltást és 5 évi közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki.

A terheltet kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült 263.785.- forint, valamint a másodfokú eljárásban felmerült 135.336.- forint bünygyi költség megfizetésére. Az elsőfokú ítélet bűnösségére vonatkozó rendelkezését helybenhagyta.

A Városi Bíróság elsőfokú ítéletében a terhelt előéleti adatait rögzítve megjelölte, hogy őt a bíróság több esetben elítélte, 1982-ben ittas járművezetés vétsége miatt pénzbüntetésre és közúti járművezetéstől eltiltásra, majd 1987-ben egyebek mellett ittas járművezetés vétsége miatt is javító-nevelő munkára és közúti járművezetéstől eltiltásra, a javító-nevelő munka büntetést más ügyben kiszabott szabadságvesztéssel összbüntetésbe foglalva a terheltet szabadságvesztésre ítélték, és a későbbiekben is ítélték szabadságvesztésre. Legutóbb 1999-ben a többszörös visszaesővel szemben összbüntetésként megállapított 5 év 3 hónapi fegyházbüntetésből 2001. február 24-én szabadult.

A városi bíróság ítélete történeti tényállásában rögzítette, hogy - a gépjárművezetői engedéllyel nem rendelkező - a terhelt 2005. június 2-án 17 óra és 21 óra közötti időpontban a munkatársa társaságában a kocsmában pontosan meg nem állapítható mennyiségű rövid italt és Arany Ászok típusú sört fogyasztott el.

Ezt követően - annak ellenére, hogy az elfogyasztott alkohol hatására enyhe fokú (1,46 g/l ezrelék) alkoholos befolyásoltság állapotában került - beült a személygépkocsiba, és azzal P.-re, majd onnan vissza a kocsmához közlekedett. A gépjárműben a jobb első ülésen utazott I. J.

A terhelt a kocsmában még további 3 üveg Arany Ászok típusú sört vásárolt meg elvitelre, majd alkoholos befolyásoltsága ellenére a személygépkocsival 22 óra 38 perc körüli időpontban a 7-es számú főútvonalon ismét P. felé közlekedett tompított világítással, utasa továbbra is I. J. volt, aki a biztonsági övet használta.

Amikor a terhelt a munkahelyéhez, a K.-D. Kft. telephelyéhez érkezett, az odavezető útra balra nagy ívben 19-21 km/óra

sebességgel kívánt kanyarodni. Ugyanekkor vele szemben közlekedett P. irányából a közepes fokú (1,70 g/l ezrelék) alkoholos befolyásoltság állapotában levő L. L. a motorkerékpárján mintegy 150-160 km/órás sebességgel, utasként szállítva L. M.-t.

A közvilágítás nélküli útszakaszon éjszakai látási viszonyok között a bekanyarodás megkezdésekor tőle mintegy 90-100 m-re lévő motorkerékpár megtévesztően magas sebességét a terhelt nem ismerte fel, és bekanyarodását megkezdte. L. L. észlelte a személygépkocsi bekanyarodását, vészfékezést határozott el, azonban jelentős sebességtúllépése miatt az ütközést elkerülni nem tudta.

Az ütközés eredményeként a személygépkocsi a bal oldalára borult, míg a motorkerékpár vezetője és utasa az úttestre zuhantak.

L. L. többszörös, súlyos sérüléseket szenvedett testszerte, nyílt koponyacsonttörés, illetve agyroncsolódás miatt a helyszínen életét vesztette.

Utasa, L. M. függőér-haránt szakadás, mellroncsolódás és következményes heveny belső elvérzés miatt szintén életét vesztette.

A baleset során a terhelt utasa, I. J. a bal fülkagyló hámhórszolását, a bal felkar és alkar hámhórszolásában, valamint a bal sípcsont és szárkapocscsont darabos törésében megnyilvánuló 8 napon túl gyógyuló súlyos sérüléseket szenvedett el.

Amennyiben L. L. az adott útszakaszra engedélyezett 90 km/óra sebességgel közlekedik, úgy a terhelti gépjármű bekanyarodását észlelve azt enyhe lassítással lehetővé tudta volna tenni, és az összeütközés nem következett volna be.

A városi bíróság a terheltet az ittas járművezetés alapeseti vétsége miatt marasztalta el, szemben az ügyészi vádban megjelölt Btk.188.§ (2) bekezdés c) pontja szerint büntetettel, mivel a városi bíróság álláspontja szerint a sértett a saját sebessége felismerhetősége tekintetében a terheltet megtévesztette, amikor a megengedett sebességet csaknem 100 % mértékben túllépve közlekedett. Ezért a terhelt vonatkozásában nem állapítható meg a KRESZ 31.§ (5) bekezdés c) pont első tételének megszegése, és nem állapítható meg olyan közlekedési szabályszegés sem, mely a bekövetkezett balesettel okozati összefüggésben állna.

A megyei bíróság másodfokú ítéletében a városi bíróság ítéletének tényállását annyiban helyesbítette, hogy a terhelt részére a kanyarodás megkezdésekor nem a tőle mintegy 90-100 méterre lévő motorkerékpár megtévesztően magas sebessége, hanem egyáltalán a sebessége nem volt felismerhető, továbbá, hogy az L. L. által

vezetett motorkerékpár engedélyezett 90 km/óra sebességgel való közlekedése mellett a baleset csupán a hirtelen fékezés mértékét meghaladó fékezéssel lett volna elkerülhető. Csekélyebb erejű fékezés mellett csupán akkor, ha a motorkerékpár vezetője a személygépkocsi kihaladásának lehetőségét felismeri.

E kiegészítésekkel a megyei bíróság a városi bíróság ítéletében rögzített tényállást megalapozottnak jelölte meg, azonban az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi álláspontot elfoglalva rögzítette, hogy a terhelt a KRESZ 31.§ (5) bekezdés c) pontja első tételét megsértette, ezen ittasságával is összefüggő szabályszegése pedig a bekövetkezett balesettel ok-okozati viszonyban állt. Minderre tekintettel minősítette a terhelt cselekményét a Btk.188.§ (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő büntettnek és súlyosította lényegesen a kiszabott büntetést.

A bíróság ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, melyben jogorvoslatot kért arra utalással, hogy a másodfokú bíróság lényegében azonos szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróságénál lényegesen súlyosabb jogkövetkezményeket alkalmazott vele szemben.

A Legfelsőbb Bíróság által a Be.420.§ (2) bekezdése alapján a terhelt részére kirendelt és a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására felhívott védő a terhelt felülvizsgálati indítványát akként tartotta fenn, hogy tartalmilag a terhelt cselekménye törvénysértő minősítésére, és ehhez kapcsolódóan törvénysértő büntetés kiszabására hivatkozott (Be.416.§ (1) bekezdés b) pontja).

A védő a megyei bíróság álláspontjával szemben az elsőfokú bírósággal értett egyet abban a tekintetben, hogy a sértetti sebességtúllépés a terhelt számára az elsőbbségadási kötelezettség szempontjából lényeges körülmények tekintetében megtévesztő volt, ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az elsőfokú bíróság ítéletével összhangban álló határozat meghozatalát indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1957/2011. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint is a KRESZ 31.§-a (5) bekezdés c) pont első fordulatát a terhelt megsértette, a balesetet eredményező szabályszegése szeszestől befolyásolt állapotával összefüggésben áll, ezért a terhelt cselekményének másodfokú bíróság általi minősítése, valamint a kiszabott büntetés is törvényes. Minderre tekintettel a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság nyilvános ülésén a terhelt védője az általa írásban kifejtetteket fenntartotta és indokolta. Hangsúlyozta, hogy nem került megfelelően megvizsgálásra a sértett helyzete a terhelt

kanyarodási szándéka kialakulása időpontjában. Álláspontja szerint ezt az időpontot alapul véve, és a sértett sebességtúllépését sem figyelmen kívül hagyva, a terheltnek az elsőbbségadási szabály megsértése nem róható fel.

A Legfőbb Ügyészség képviselője az átiratukban foglaltaknak egyező tartalommal szólalt fel. Nem értett egyet azzal, hogy a védő a terhelt kanyarodási szándéka kialakulásának pillanatából indult ki, álláspontja szerint a ténylegesen kanyarodáskori helyzet az irányadó. Ebben az időpontban viszont a terhelt meggyőződési kötelezettségének nem tett eleget.

A terhelt érdekében bejelentett felülvizsgálati indítványt a Legfelsőbb Bíróság nem találta alaposnak.

A Be.423.§ (1) bekezdésében foglaltak értelmében a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás azt rögzíti, hogy a terhelt számára a motorkerékpár sebessége nem volt felismerhető, és a sértett "... által vezetett motorkerékpár engedélyezett 90 km/óra sebességgel való közlekedése mellett a baleset csupán a hirtelen fékezés mértékét meghaladó fékezéssel lett volna elkerülhető." A terhelt ezzel megsértette a KRESZ 31.§ (5) bekezdés c) pontjában foglaltakat, és e magatartása szeszkes italtól befolyásolt állapotával kapcsolatban áll.

Minderre figyelemmel a jogerős határozat a büntető anyagi jog szabályaival összhangban állapította meg a terhelt büntetőjogi felelősségét. A 6/1998. számú büntető jogegységi határozat főszabályként az elsőbbségi jog biztosítását a jogosult sebességétől függetlenül írja elő. A megyei bíróság pedig határozatában helytálló érvekkel fejtette ki, hogy a kivételes elbírálást jelentő körülmények az adott esetben miért nem álltak fenn. A sértett vonatkozásában a baleset elkerülhetőségének vizsgálata már csak a sértett esetleges büntetőjogi felelőssége vizsgálata szempontjából jöhetne szóba, ennek hiányában legfeljebb csak mint sértetti közrehatás.

Mivel a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a Be.416.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott felülvizsgálati ok nem állt fenn (a terhelt bűnösségének megállapítására nem a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor), és mivel a Legfelsőbb Bíróság a Be.423.§ (5) bekezdésében meghatározott hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést sem észlelt, a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költségről a Legfelsőbb Bíróság a Be.429.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2011. október 27.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
Bné*